

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25722/2023
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., кога заступа пуномоћник Снежана Кнежевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији су пуномоћници Стипан Пекановић и Олга Пекановић, адвокати из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 159/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној 25. октобра 2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 159/23 од 10.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П2 127/22 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да на име доприноса издржавању тужиоца, свог малолетног сина, плаћа месечно 14.000,00 динара до 25. у месецу за текући месец, почев од подношења тужбе 14.09.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови, с тим да доспеле рате плати одједном у року од 15 дана од дана доношења пресуде, на означени текући рачун законског заступника малолетног тужиоца. Ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева за одређивање доприноса преко досуђеног износа, 6.000,00 динара месечно, као неоснован. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 159/23 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Ревизија је дозвољена по одредбама члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и члана 208. Породичног закона, па је Врховни суд испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је ревизијом конкретизовано која релативно битна повреда одредаба парничног поступка је учињена и могла је бити од утицаја на законитост и правилност другостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени, отац малолетног тужиоца, на основу судског поравнања закљученог 08.02.2011. године, доприноси тужиочевом издржавању месечним износом од 8.000,00 динара. Од наведеног времена прилике странака су се измениле. Тужиочеве, утолико што је сада узраста 16. година и похађа средњу школу у ... . Његове месечне потребе задовољавају се износом од 28.000,00 динара, у који је укључен трошак месечне путне карте од места ..., где живи, до ... од 8.600,00 динара. Мајка тужиоца, која је самостално врши родитељско право, живи у новој ванбрачној заједници, из које има малолетно дете. Запослена је са месечном зарадом од 106.475,63 динара. Очух тужиоца зарађује 400 евра месечно, али има обавезу издржавања деце из претходног брака. Породица живи у изнајмљеном стану, за који је месечна закупнина 150 евра. Прилике туженог су се измениле утолико, што живи у новој ванбрачној заједници, из које има малолетну ћерку. Запослен је са месечном зарадом од 92.149,14 динара, плаћа рату стамбеног кредита за стан у коме живи са породицом. Супруга му је запослена са месечном зарадом од око 40.000,00 динара, оболела је и лечи се од карцинома.

Полазећи од овако утврђених чињеница, првостепени суд налази да измењене прилике обе странке оправдавају измену утврђене обавеза туженог пре дванаест година, ову обавезу утврђује на месечни износ од 14.000,00 динара, а преко тог износа до тужбом тражених 20.000,00 динара захтев као превисоко опредељен одбија.

Другостепени суд је оценио као неосноване наводе тужиоца да су његове потребе погрешно утврђене на месечни износ од 28.000,00 динара, да су оне знатно више како је то суду презентовала мајка тужиоца, те да је неправилно вреднована чињеница да је минимална сума издржавања у време пресуђења 41.050,00 динара, према којој би допринос туженог требао да буде минимално 20.000,00 динара месечно. Становишта је да су прилике странака правилно утврђене, да минимална сума издржавања представља корективни и оријентациони фактор, који је првостепени суд имао у виду приликом одлучивања, те да је у конкретним породичним и материјалним приликама материјално право садржано у одредбама чланова 154. став 1, 160, 162. став 3. и 164. Породичног закона правилно примењено.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су тужбени захтев преко 14.000,00 динара, до тужбом тржених 20.000,00 динара месечно одбили.

Од времена доношења претходне извршне исправе до одлучивања у овој парници прошло је 12 година, па је правилно на основу члана 164. Породичног закона изведен закључак да промењене прилике како на страни повериоца, тако и дужника издржавања оправдавају измену раније одређене обавезе туженог дечјем издржавању.

Потребе тужиоца, који је сада средњошколског узраста и похађа школу у другом месту, имајући у виду како издатке за исхрану и одећу, тако и оне везане за образовање и социјализацију, правилно су процењене према приликама породице у којој он живи са мајком, односно приликама туженог, оца који је у обавези да доприноси дечјем издржавању.

Супротно наводима ревизије, животни стандард тужиоца не може се апстраховати од средине у којој живи и могућности његових родитеља да га издржавају, па у околностима конкретног случаја, није се могла прихватити изјави законског заступника малолетног тужиоца да се његове потребе на месечном нивоу задовољавају износом не мањим од 50.000,00 динара.

По одредби члана 162. став 3. Породичног закона висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете, какав ужива родитељ дужник издржавања. У конкретног случају, овај императив је задовољен износом од 14.000,00 динара, а сваким већим износом била би доведена у питање егзистенција туженог, имајући у виду његову обавезу издржавања још једног малолетног детета и чињеницу да му је супруга, са месечним примањем од 40.000,00 динара, оболела од карцинома и да се лечи.

Све наведене релевантне чињенице правилно су узете у обзир, како је то прописано одредбама члана 160. Породичног закона, те по одредби члана 207. тог закона одлучено и о парничним трошковима.

Тужилац није постигао успех у поступку по ревизији, па је његов захтев за накнаду трошкова овог поступка одбијен на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић